

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 4C/119/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1710214695
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Daxner
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2014:1710214695.2

Rozhodnutie

Okresný súd Pezinok so sídlom v Pezinku rozhodol samosudkyňou JUDr. Ingrid Daxner v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava a.s., so sídlom v Bratislave, Olejkárska 1, IČO: 00 492 736, zastúpený advokátom: JUDr. Vladimír Kán, so sídlom AK v Bratislave, Nám. M Benku 9-C1, proti odporcovi: T. Q., nar. XX.X.XXXX, hlásený pobyt bezdomovca M., zast. opatrovníkom: Zuzana Slimáková, zamestnanec Okresného súdu Pezinok, o zaplatenie 50,50 eur , takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,50 eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 16,50 eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 10.9.2010, doručeným na súd dňa 14.12.2010, sa navrhovateľ domáhal, aby súd platobným rozkazom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 50,50 eur na tom skutkovom základe, že odporca dňa 29.6.2010 cestoval prostriedkom MHD na linke č. 88 v Bratislave bez platného cestovného lístka. Žiadal priznať trovy konania a právneho zastúpenia.

Vo veci vydaný platobný rozkaz Okresného súdu Pezinok č.k.: 10Ro/586/2010-10 zo dňa 30.9.2011 súd uznesením č.k.: 4C 119/2013-28 dňa 11.6.2014 zrušil z dôvodov podľa § 173 ods. 2 O.s.p. a z dôvodov podľa § 29 ods. 2 O.s.p. s použ. § 29 ods. 5,6 a 9 O.s.p. odporcovi pre toto konanie ustanovil opatrovníka.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. v znení úč. do 1.1.2013, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 500,-eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. v znení úč. od 1.1.2013, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000,-eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

V predmetnej veci súd, nakoľko žalovaná suma pohľadávky neprevyšovala sumu 1 000,- eur, súd postupoval v konaní v súlade s vyššie cit. zák. ustanoveniami O.s.p. tak, že dňa 12.6.2014 oznámil na úradnej tabuli súdu miesto a čas verejného vyhlásenia tohto rozsudku.

Na pojednávaní dňa 24.6.2014, bez ústneho pojednania, sa súd oboznámil s listinnými dôkazmi navrhovateľa, najmä s hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok navrhovateľa odporcom,

spísaným dňa 29.6.2010 /VS XXXXXXXX/, z ktorého mal preukázaný skutkový stav zhodne s uvedeným v návrhu na začatie konania.

Podľa § 1 ods. 2 Obč. zák. občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občiansko-právne vzťahy neupravujú iné zákony.

Podľa § 9 písm. b) Zák. NR SR č. 168/1996 o cestnej premávke v platnom znení, dopravca je prostredníctvom vodiča alebo iného člena osádky autobusu, alebo iného svojho zamestnanca povereného výkonom kontroly (ďalej len „dispečer“) oprávnený dávať cestujúcim pokyny a príkazy na zaistenie ich bezpečnosti alebo bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Vodič alebo iný člen osádky autobusu, alebo revízor môže uložiť cestujúcemu, ktorý sa nepreukáže platným cestovným lístkom, zaplatiť cestovné a úhradu (§ 14 ods. 3) alebo sa preukázať osobnými údajmi potrebnými na vymáhanie cestovného a úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, adresa trvalého bydliska, číslo občianskeho preukazu /cestovného pasu, prípadne iného dokladu totožnosti/, v prípade neploletého cestujúceho meno a priezvisko zákonného zástupcu.

Podľa § 11 ods. 1 písm. d) cit. zákona cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča alebo iného člena osádky autobusu, alebo revízora sa preukázať platným cestovným lístkom a zaplatiť úhradu (§ 14 ods. 3), ak sa pri kontrole nemôže preukázať platným cestovným lístkom alebo osobnými údajmi potrebnými na vymáhanie cestovného, v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, adresa trvalého bydliska, číslo občianskeho preukazu /cestovného pasu, prípadne iného dokladu totožnosti/, v prípade neploletého cestujúceho meno a priezvisko zákonného zástupcu, ako aj ďalšie úhrady podľa tarify za poškodenie alebo za znečistenie autobusu.

Podľa § 12 ods. 4, 5 cit. zákona cestujúci je povinný mať platný cestovný lístok pri nastúpení do autobusu, ak mu ho vydala výdajňa cestovných lístkov mimo autobusu, alebo bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak ho vydáva vodič, alebo iný člen posádky autobusu, alebo ak sa cestovný lístok stáva platným až jeho označením v autobuse, ako aj po celý čas prepravy a pri vystupovaní z autobusu.

Cestujúci je povinný na výzvu sa preukázať platným cestovným lístkom vodičovi alebo inému členovi osádky autobusu, alebo revízorovi.

Podľa § 14 ods. 3 cit. zákona úhrada pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom (§ 9 písm. b) je dvadsaťnásobok základného cestovného bez príplatkov a zliav; v mestskej autobusovej doprave je do stonásobku základného cestovného bez príplatkov a zliav určí dopravca v prepravnom poriadku.

Počnúc dňom 1.1.2009 cena základného cestovného /cestovný lístok na jednu cestu s časovou platnosťou 15 minút/ bola stanovená Tarifou mestskej hromadnej dopravy v Bratislave sumou 0,50 eur a úhrada za cestovanie bez platného tarifného vybavenia vo výške 50,- eur /čl.5 Tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave v spojení s čl. 6 bod 3 veta prvá a druhá Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave/, v súlade so Zák. č. 18/1996 Z.z. o cenách, Cenovým výmerom č. 1/2009 hlavného mesta Bratislavy a Opatrenia MF SR č. 01/R/2005.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že odporca dňa 29.6.2010 pri použití dopravného prostriedku - autobusovej linky č. 88 v Bratislave porušil povinnosť, uloženú cit. zákonom, keď pri nastúpení do vozidla nemal cestovný lístok, ktorý by následným označením sa stal platným, resp. sa na výzvu revízora takýmto platným cestovným lístkom nepreukázal.

Súd preto návrh posúdil ako dôvodný a tomuto vyhovel v celom rozsahu, priznal navrhovateľovi proti odporcovi úhradu cestovného vo výške uplatnenej návrhom, t.j. 0,50 eur a úhradu za nepreukázanie sa platným cestovným lístkom vo výške stonásobku základného cestovného, t.j. 50,- eur, v súlade s cit. osobitným zákonom.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., vzhľadom na plný úspech navrhovateľa v konaní.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcu zo spisu s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Navrhovateľ bol cestou právneho zástupcu písomne vyzvaný na vyčíslenie trov do troch pracovných dní od verejného vyhlásenia rozsudku v tejto veci, ktorá výzva mu bola doručená dňa 16.6.2014.

Nakoľko navrhovateľ, ani jeho právny zástupca, do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku trovy nevyčísli, s poukazom na vyššie cit. ust. § 151 ods. 1,2 O.s.p. súd na základe ust. § 142 ods. 12 O.s.p. navrhovateľovi priznal iba náhradu trov vo výške 16,50 eur, za zaplatený súdny poplatok /§ 137 O.,s.p./, ako vyplýva z obsahu spisu, nakoľko bez vyčíslenia trov účastníkom trovy právneho zastúpenia v súlade s ust. § 151 O.s.p. nie je možné priznať.

Ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku /§160 ods. 1 O.s.p./.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) je potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).